

ليكوال:

ايفن پرفوف

ژباړه:

فضلربي شېرزاد

This ebook is distributed under Creative Common License 3.0 http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/

Creative Common License

Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0

You are free to copy, distribute and transmit this work under the following conditions:

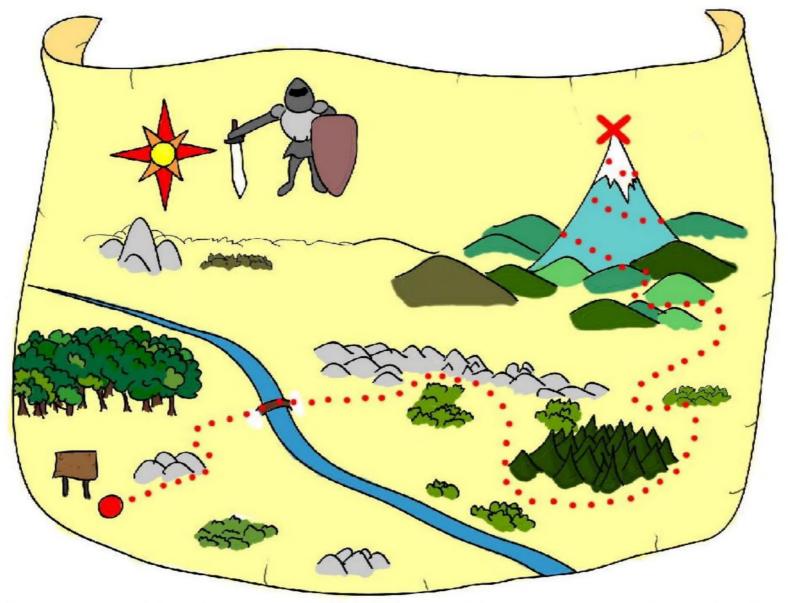
- You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work)
- You may not use this work for commercial purposes
- You may not alter, transform, or build upon this work

Ivan Parvov, Hero of the Mountain
Copyright © 2010 by Ivan Parvov
Text and illustrations by Ivan Parvov
www.BubuTales.com

کوچنې ګیدړ لولو ډیر هیجاني وو. سبا ته د (غره اتل) لویه سیالي ترسره کیږي. ډیر غښتلي او زړور خلک او حیوانات به په کې برخه اخلي.

لولو غوښتل چې سيالي و ګوري او دنړۍ دمشهورو اتلانو سره مخ شي. هغه په ډير احتياط سره نقشه مطالعه کړه. سيالي به دغره په څوکه کې د بوران په نامه جادو ګر کونګ په ميدانونو کې ترسره کيږي..... لولو سبا ته اوږد ...... سفر په وړاندې لري.....

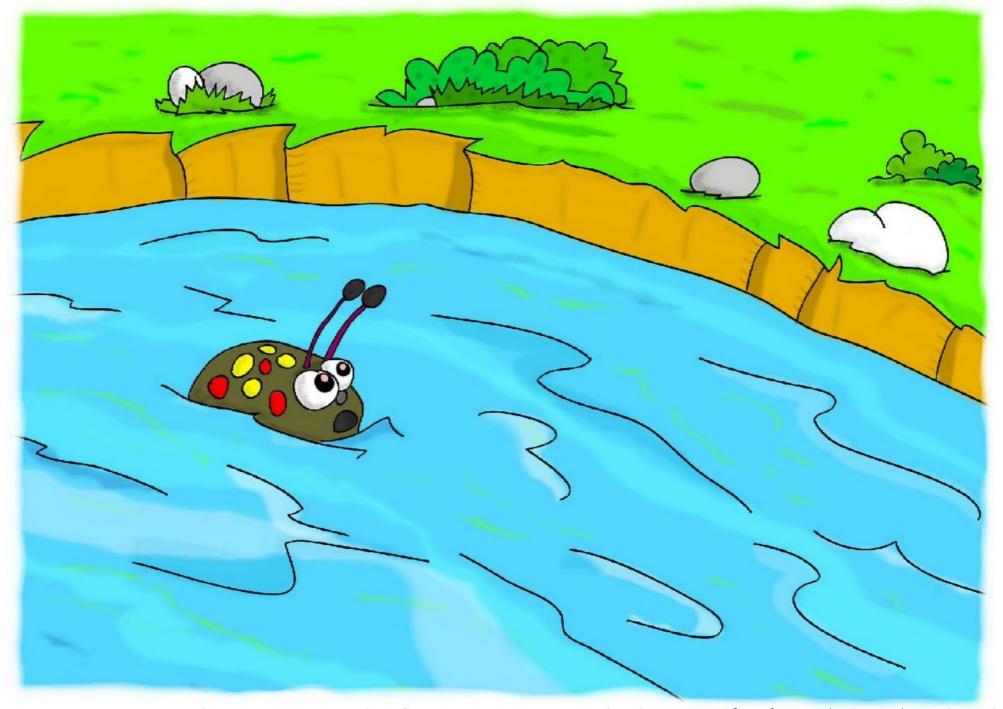
نن لولو ته دشپې تر ناوخته خوب نه ورځي. هغه د غره ليرې څوکې ته ګوري او دسيالۍ خوبونه ويني. هغه دسهار رارسيدو ته ډير ليواله دي

سهار شو هغه راپاڅیدو، خپل غاښونه یې په برس پاک کړه او سبانارې یې وخوړو. دهغه په مخ کې اوږده .لاره پرته وه نو ځکه یې ښه خوراک وکړو-سبانارې چې موریې ورته تیار کړی وو ډیر خوندور وو

لولو له خپلې مور سره ژمنه و کړه چې احتياط به کوي او ځان به د شپې له تيارې څخه مخکې کور ته رارسوي او دغره په لور يې منډه کړه. هغه دخپل کورتر څنګ له کروندو څخه تير شو، د ډبرينو غونډيو تر څنګ روان وو او دسيند څخه دتيريدو پر مهال يې ناڅاپه دچا چيغې واوريدې چې مرسته يې غوښتله

لولو شاوخوا وکتل او يوه ګونګټه يې وليدله چې سيند ته غورځيدلی وه. د سيند غاړې ډيرې ژورې وی. .هغې په اوبو کې په ناآرامۍ سره خپلې پښې ښوورلې

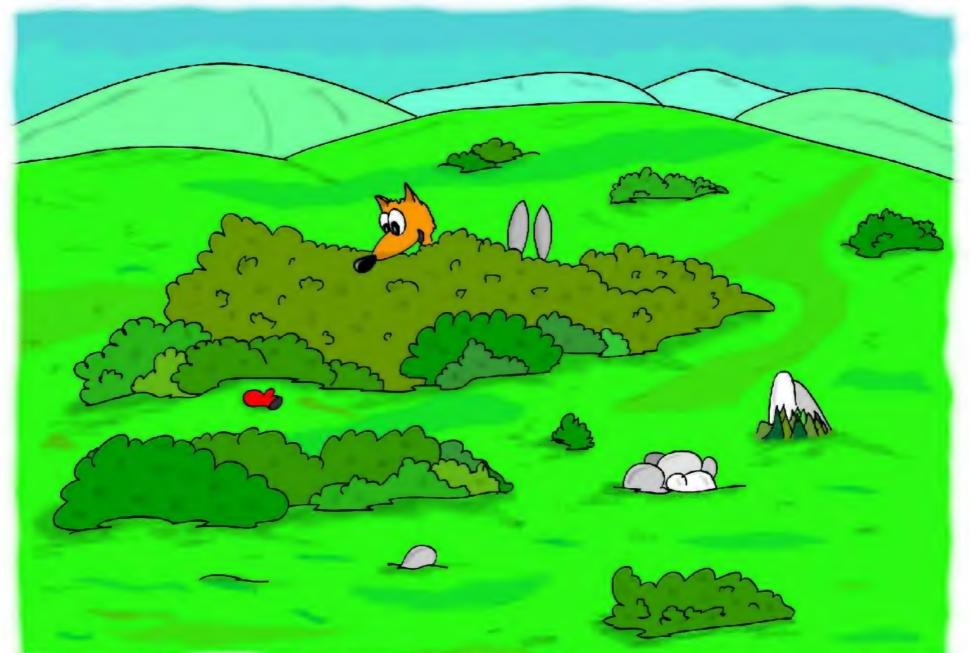
لږ وخت وروسته ګونګټه په چمن کې پرته وه او لمر ته يې ځان وچولو، ډيره ستړی وه خو په دې خوشحاله وه چې وژغورل شوه، لولو هم ستړی وو خو د دمې لپاره يې وخت نه درلودو، خپله لکۍ يې کلکه ونيوله چې په اوبو کې .لمده او درنده شوی وه او د سيالۍ په لور يې منډې کړی

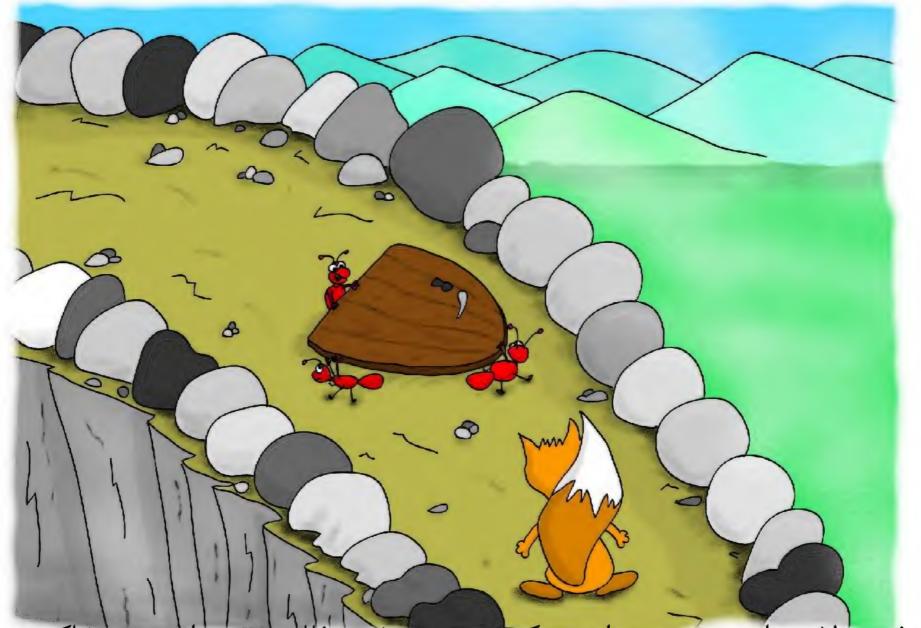
لږ وروسته يې يوه سويه وليدله چې ژړل يې. له هغې څخه يوه دستکشه ور که وه او نه پوهيده چې څه دها د د د د کې که ده

لولو وارخطا وو چې ژر سيالۍ ته ورسيږي خو پريکړه يې وکړه چې دسويې سره مرسته وکړي. خپله پوزه يې ښکته .کړه او د سويې د دستکشې په لټه کې شوه. سويه هم دې هيله ور پسې روانه شوه چې دستکشه يې پيدا شي

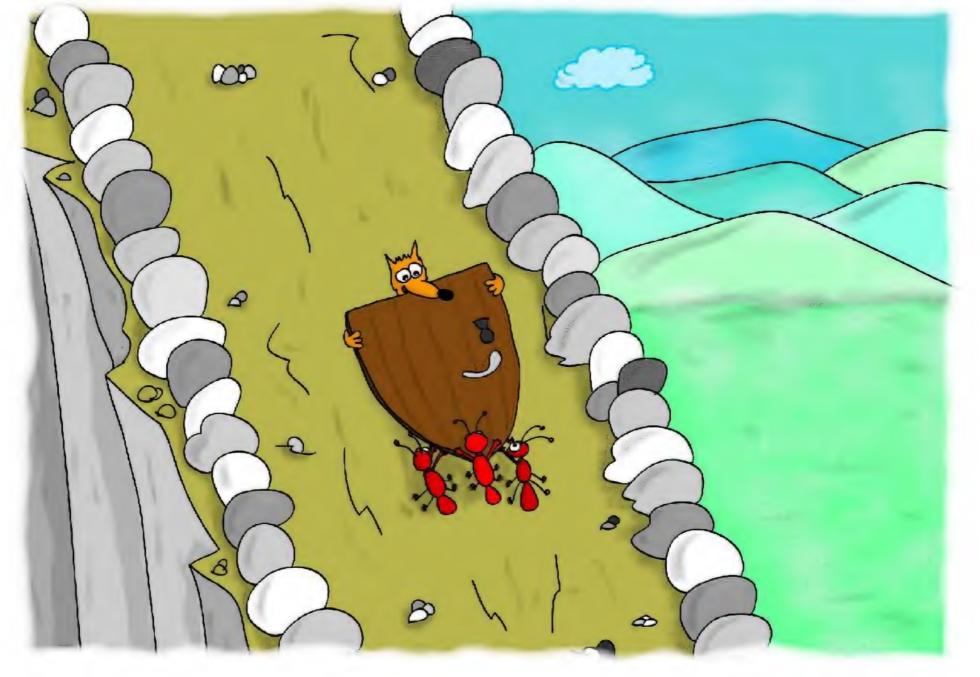

لږ وخت وروسته لولو دستکشه پیدا کړه چې دلارې په څنګ کې پرته وه. د ګیدړ له پوزې څخه هیڅ شی هم نشي پټیدلی، سویې له خوښۍ څخه په ټوپو شوه او په موسکا سره دستکشې په لاس کورته لاړه او لولو په تیزۍ سره دغره په لور روان شو.

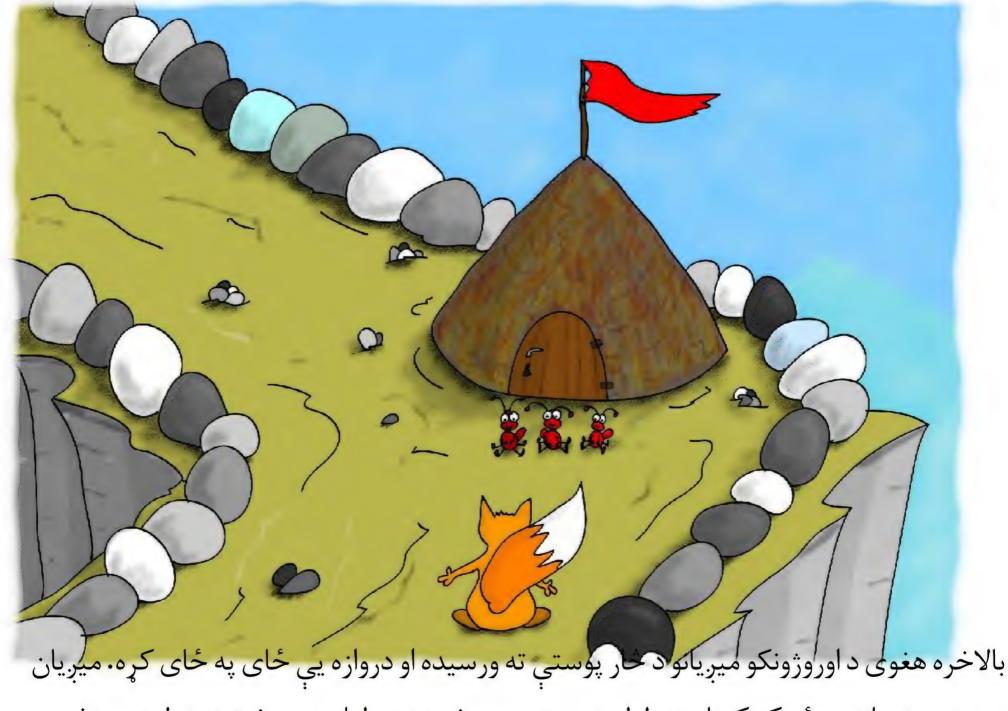

لولو دغره په لاره روان وو چې درې اوروژونکي ميږي په مخه ورغلل چې دروازه يې په شاکړی وه او دغره په سر کې پوستې په لور روان وه ميږيان له دغې پوستې څخه ځنګل څاري چې اور وانخلي .

دراوزه ډيره درنه وه او ميږيانو ورلاندې په سختۍ سره ساه اخستله.

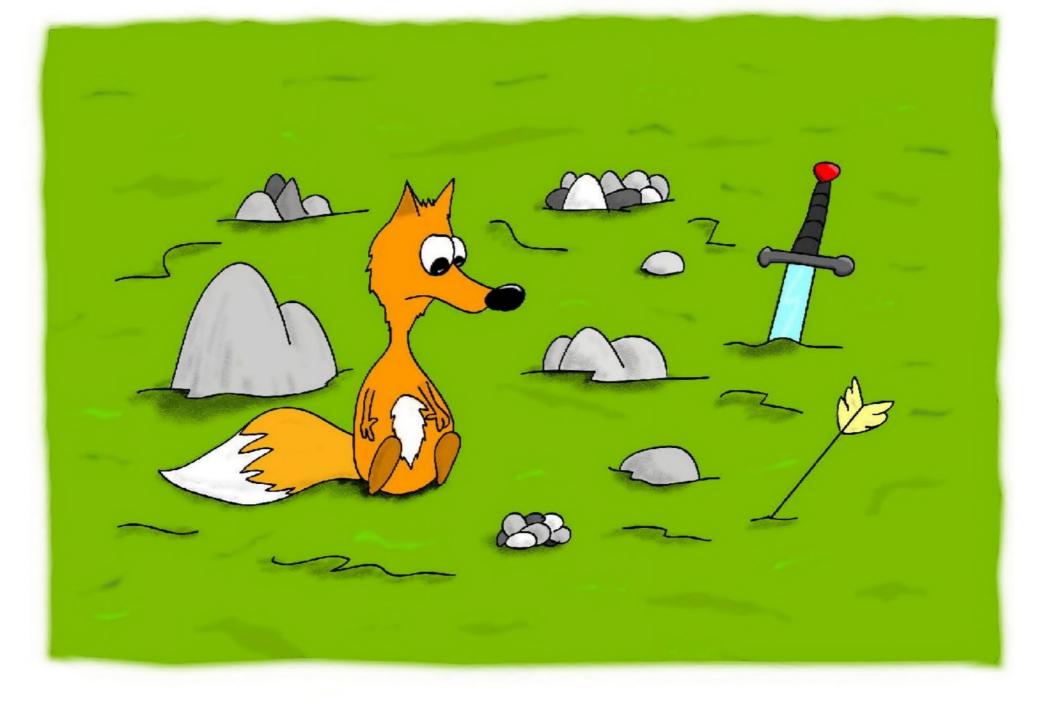
سره له دې چې په لولو اوس هم ناوخته وو خو پريکړه يې وکړه چې له هغوی سره مرسته وکړي. هغه دغه درنه دروازه واخسته او دميږيانو سره يو ځای يې غره ته پورته کړه.

ستړي ستومانه په ځمکه کیناسته. لولو هم ستړی وو خو ددمې لپاره یې وخت نه درلودو- دغره دڅوکی په لور په روان شو.

کله چې د غره څوکې ته ورسیدو نو سیالي پای ته رسیدلی وه. مات غشي، نښې او تورې په ټول میدان کې پرتې وی .... خو ټول اتلان تللي وو

لولو خپه په ځمکه کیناستو. هغه ډیره ارزو درلوده چې سیالي و ګوري او دسترو اتلانو سره مخ شي خو هر څه ترینه تیر وو

ناڅاپه هغه د وزرونو اواز واوريدو. هغه پورته وکتل او جاودګر کونک يې وکتو چې په مخ کې يې ولاړ دی

(لولو مه خپه کیږه. ستا نه هیڅ شې نه دی تیر شوی. و ګوره، ما ستا لپاره یو ځانګړی څیز راوړی). کونګ لولو ته د (غره اتل) مډال ور کړو چې دسیالۍ تر ټولو ستر مډال وو.

لولو په حيرانتيا سره وويل: (خو .... ولې؟ ما خو داتلولۍ کوم ستر کار نه دی کړی.)

بوران موسکې شو او ویې ویل: (له هغو کوچنیو کارونو څخه چې تانن ورځ ترسره کړي بله ستره اتلولي څه کیدی شي؟) (ستا څخه هغه سیالي چې تا یې دلیدو ارزو درلوده په دې خاطر پاتې شوه تر څو د ګونګټې سره، د سویې سره او د میږیانو سره مرسته وکړې. ته دغره اصلي اتل یې)

لولو کور ته له ماښامنۍ څخه دمخه راورسيدو او مور او پلار ته يې کيسه و کړه.

په کور کې ټول خوښ وه او پر هغه يې وياړ کولو. د ماښامنۍ څخه ورسته لولو خپل کټ ته ستړی خو خوشحاله ولاړو. هغه ښه خوب ته اړتيا درلوده .... کيدای شي چې سبا ورځ به ورته نور ستر کارونه په تمه وي.

